ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 29)10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 60

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ετησία εν Κύπρω Σελίνια ..... 8.
τῷ ἐξωτερικῷ » 10

...ς αἰτήσεις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ...στην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω... δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ'

Παλαιὸν ζωῆς δὲν δύνει πλέον ἡ εὐγενὴς τοῦ Τσάρου καρδιά! Ὁ παντοδύναμος μονάρχης τῆς κραταιοτάτης ἐπὶ τῆς ὑγηλίου αὐτοκρατορίας, ὁ ἀπόλυτος ἄρχων ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ὑπέκυψε τέλος πρὸ τῶν ἀδυσωπήτων τῆς φύσεως νόμων καὶ πλήρης ἀκμῆς καὶ ρώμης ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου! Τῆς ἐπιστήμης οἱ ἀκαταπόνητοι πρόμαχοι ἀπεδείκνυον ἐπὶ πολὺ καὶ ἀτελέσφορα πρὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τῆς ἀνεξαντλήτου δυνάμεως τοῦ θανάτου, ἡ ἀνθρωπότης δὲ σύμπασα, ἥτις μετὰ τεσσαρακονταετῆ ἀκαρίσιον πρόοδον καὶ ἀκμὴν ἀγαθῶν ἐμπνεύσεων ἀναρρώσεως μετ' ἄλγους ἤκουσε τὸ ἀπαίσιον ἄγγελμα τοῦ θανάτου Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Εἷς ἀληθῶς ἀπερίγραπτος ἡσυχίας ἢ τις συνεχράτει κατὰ τας τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἐνδόξου θνητοῦ σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, καθότι ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε τῆς εἰρήνης ὁ πιστότατος φίλος, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τῶν συγχρόνων αὐτοῦ μοναρχῶν, ἀσκήσας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἀπεριόριστον αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ ἐπιρροήν. Δὲν ἦτο Καίσαρ τις ἢ Βοναπάρτης ὁ Ἀλέξανδρος Γ', καίτοι ἠδύνατο ἴσως, ἐὰν ὠρέγετο κατακτήσεων καὶ εἶχε φιλοπόλεμον χαρακτῆρα, νὰ ἐξισωθῇ ὡς πολεμιστὴς πρὸς τοὺς μεγάλους ἐκείνους κατακτητάς, ἀλλ' ἐδοξάσθη, κατὰ σειρὰν ἔκφρασιν, οὐχ ἧττον ἐκείνων διὰ τὴν σώφρονα καὶ φιλειρηνικὴν αὐτοῦ πολιτείαν. Καὶ ὄντως, ἐν νεύματι του ἦρκει νὰ συνταράξῃ τὴν οἰκουμένην καὶ ἐκ τοῦ τεύματος τούτου νὰ ἐπακολουθήσωσι πολιτικαὶ ἀναστατώσεις καὶ χύσεις ποταμῶν αἵματος καὶ διαμελισμοὶ κρατῶν, ἀλλ' ὁ σωφρων ὅσῳ καὶ σθεναρὸς μονάρχης ἀπῃξίωσε νὰ ποιήσῃ τὸ νεῦμα τοῦτο χάριν τῆς εἰρήνης, καίπερ οὐχὶ ἄπαξ προκληθεὶς διότι ἐκ ταύτης ἐγνώριζεν ὅτι ἐξήρτητο ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τῶν λαῶν καὶ ἐθριάμβευεν ὁ πολιτισμὸς καὶ προώδευσαν αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι ἀνεπτύχθησαν εἰς αἰωνίαν ἀγλαΐαν μνήμην Αὐτοῦ.

Ἀλέξανδρος ὁ Γ' εἶχε τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἵτινας ἐδραιοῦσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ τὴν ἀγάπην καὶ ἐνεργοῦσιν ἐν αὐταῖς βαμοὺς εὐλογιῶν, ἐφ' ὧν σπένδεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ, θεωρῶν δὲ πρωτιστον αὐτοκρατορικὸν καθῆκον τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων μέριμναν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν τῆς εὐρυτάτης αὐτοῦ αὐτοκρατορίας μετὰ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καθίστατο ὀρθίμερος εὐγενικώτερος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Λυτηρίτης καὶ ἀγαθύτης συναρμολογημένα ἐπιζήλως ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου περιεβάλλον αὐτὸν δι' αἴγλης θαμβούσης καὶ ἐπὶ μᾶλλον προῄγον ἐν τῇ συνειδήσει των λαῶν πρὸς αὐτὸν σεβας καὶ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐθουσιασμόν.

Δικαίως λοιπὸν ἐκράτη ἐνώπιον τοῦ Κόσμου ὡς ἡ «σημαντικωτέρα μορφὴ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰρήνης» καὶ ὅτι «τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη καθῆκον ἔχουσι νὰ τῷ εἶνε εὐγνώμονα ἐνώπιον τῆς ἱστορίας», ἔτι δὲ δικαιότερον ἐθεωρεῖτο «ὁ θάνατός Του ὡς δυστύχημα διεθνές.»

Καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συναισθανόμενος μετὰ τῶν ὑπηκόων τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τας ἀρετὰς Αὐτοῦ καὶ συναισθανόμενος ἐπίσης ἐν τῷ θανάτῳ Αὐτοῦ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, πενθεῖ καὶ δέεται τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Περὶ τοῦ Τσάρου ἐρανιζόμεθα ἐξ ἑλληνικῶν φύλλων τὰ ἑπόμενα:

Ἀλέξανδρος ὁ Γ' ἦ, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β' καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαξιμιλιανῆς — Βικελμίνης — Αὐγούστας — Σοφίας — Μαρίας τῆς Ἥσσης, ἐγεννήθη δὲ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1845. Νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑψίστην ἀρχήν, καθότι ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς του Νικόλαος, κληρονομήσας τὴν ἀσθενικὴν κράσιν τῆς μητρός του ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε κατὰ τὴν 12 Ἀπριλίου εἰς Νίκαιαν, ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς ἀλλαγὴν κλίματος.

Τὴν ἡμέραν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του κατὰ τὸ 1881 ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἐποχὴ ἦτο κρίσιμος πλήρης κινδύνων καὶ ὁ νέος αὐτοκράτωρ εἶχε μεγάλην ἀποστολὴν ἐρχόμενος ὑπὸ τὰς τρομερὰς αὐτὰς συνθήκας. Ὤφειλε νὰ καταστιγάσῃ ὅλην τὴν ταραχήν, νὰ ἀνορθώσῃ ὅλην τὴν ἠθικὴν κατάστασιν, ὅλην τὴν σύγχυσιν τοῦ ἀπεράντου κράτους του. Ἡ ἀποστολὴ φοβερά, πλήρης κινδύνων, πλήρης δυσκολιῶν. Ὁ νεαρὸς αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν, τὸ δύσκολον αὐτὸ ἔργον καὶ τὸ ἐπετέλεσεν ἄνευ διστάγμου καὶ ἀσταθείας. Ἡ Ρωσσία εὗρεν ἐν αὐτῷ κύριον ἀνταξιον αὐτῆς.

Εἰς τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός του, ὁ Τζάρεβιτς Νικόλαος, ἔλεγε περὶ τοῦ διαδόχου του: «Ἡ αὐτοκρατορία δὲν θὰ χηρεύσῃ ἐκ τοῦ θανάτου μου. Ἐκείνος ὅστις θὰ μὲ διαδεχθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἔχει ψυχὴν εἰλικρινῆ καὶ καλήν, τὴν ὁποίαν βλέπει κανεὶς εἰς τὸ βάθος τοῦ βλέμματός του, τοῦ σταθεροῦ καὶ διαυγοῦς ὡς κρυστάλλου.»

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἦτο ὡραιότερος ἄνθρωπος τοῦ βασιλείου. Ὑψηλός, γλυκύτατος καὶ σιγχρὸ ὡς σταθερώτατος ἐστάθη ἐλθὼν ἵνα μὲ ἀληθῆ ἔρωτα τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεστρατίζετο δὲ τὸ ψεῦδος καὶ ἐθυσίαζε τὰ πάντα ἔμπροσθεν τοῦ καθήκοντος.

Ἐτυμοφύη τὴν 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1866 τὴν Δανὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν Φρειδερίκου Δάγμαρ, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας καὶ τῆς βασιλίσσης Λουίζης, ἥτις ἐκηρύχθη ὀρθόδοξος καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Μαρίας Θεοδωρόβνας. Παρῆλθεν ἀπὸ τὸν γάμον τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' ἕως σήμερον ὁλόκληρον τέταρτον αἰῶνος καὶ ποτὲ οὔτε μίαν ἡμέραν, οὔτε μίαν ὥραν δὲν διεταλεύθη ἡ εἰρήνη τοῦ ζεύγους. Σπάνιον ὑπόδειγμα οἰκογενείας.

Ὁ Τσάρος ἐπίστευεν ἀκραδάντως εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν. Ἦν πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀληθὴς χριστιανοσύνη ἐγκειται ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ ὅτι εὐσεβὲς μέρος τῆς ἀποστολῆς του εἶνε νὰ ἐπιστρέψῃ ὅλους τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ. Ἐντεῦθεν παρώτρυνεν ὅλους τοὺς ἄλλους χριστιανοὺς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΣΑΡΟΥ

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ὁμιλῶν εἰς συνέλευσιν Βιομηχάνων εἶπε τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ Τσάρου. «Ἡ Ἀγγλία ἐν τῷ παρελθόντι ἔσχε πολλὰς αἰτίας διενέξεων μετὰ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ πάντες ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὴν τελευταίαν 12ετίαν παρηκολούθησαν τὰ πολιτικὰ πράγματα κατανοοῦσι τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης, ὃ-περ ἡ Ἀγγλία ὀφείλει πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.»

Καὶ κατωτέρω ὁμιλῶν περὶ τοῦ Τσάρου ἐπιλέγει: «Δὲν πρέπει βιβλίον νὰ καταταξωμεν αὐτὸνείς τὸν ἀριθμὸν τῶν μεγάλων κατακτητῶν τῆς γῆς, ὡς ἡ ἱστορία ἀρχεῖται ὑπὲρ τὸ δέον ἵνα τὰ συμβάντα, ἀλλ' ἡ εἰρήνη ἔσχεν ἐπίσης τοὺς ἥρωάς της ἐπίσης ἐνδόξους καὶ δημοτικοὺς, ὅσον οἱ τοῦ πολέμου. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας θὰ ἀπολαύσῃ ἐκ τῆς ἱστορίας τόσην δόξαν, ὅσην ὁ Καίσαρ ἢ ὁ Ναπολέων ὡς πολεμιστοί. Ὁ θάνατος αὐτοῦ θὰ ἄρῃ τὴν μεγαλειτέραν ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Κλήβελανδ ἐνώπιον πολλῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου ἐξεφράσθη ὡς ἀκολούθως περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Τσάρου. «Θεωρῶ τὸν θάνατον τοῦ Τσάρου ὡς δυστύχημα διεθνές. Οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε οἱ ἐσωτερικοὶ περισπασμοὶ τοῦ Κράτους του δὲν ἐλαττοῦσι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνώπιον τοῦ Κόσμου ὁ Τσάρος εἶνε ἡ σημαντικωτέρα μορφὴ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰρήνης. Τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἔχουσι καθῆκον νὰ τῷ εἶνε εὐγνώμονα ἐνώπιον τῆς ἱστορίας.»

ΧΕΙΡΕΣ, ΧΕΙΡΕΣ, ΧΕΙΡΕΣ

Συντελεστικὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Κύπρου εἶνε καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ὡς γνωστόν, ἡ νῆσος ἡμῶν ἀραιοὺς ἔχουσα τοὺς κατοίκους ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἔχει πλείστας γαίας ἀκαλλιεργήτους καὶ χέρσους, διότι οἱ νῦν ὑπάρχοντες κάτοικοι αὐτῆς δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κεκτημένων οὐδὲ δύνανται νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Ὅρη ὅλα ὑπάρχουσιν ἄνευ δένδρων, γαῖαι γόνιμοι καταλείπονται ἄνευ καλλιεργείας, ὕδατα ἴσως ῥέουσιν ἄνευ χρησιμότητος καὶ ἡ ἐργασία ἐν γένει ὑπερτιμᾶται διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν ἐργατικῶν χειρῶν. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων συνεπάγεται πλὴν τῶν ἀπὸ τῆς ποικίλης καλλιεργείας τῆς γῆς ἀγαθῶν καὶ ἄλλα πολὺ μεγαλήτερα καὶ χρήσιμα εἰς τὴν εὐπραγίαν τοῦ τόπου. Ἡ ἀρδονία τῶν προϊόντων καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ποικιλία θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἵδρυσιν βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων ταῦτα εὐκόλως διὰ τοῦ τόπου χινούμενα καὶ ὑπὸ τοῦ πολλοῦ πληθυσμοῦ βοηθούμενά πως δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσι καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι τήν τε γεωργίαν καὶ τὰς τέχνας. Ὡς ἔχει σήμερον ἡ Κύπρος, ὑπὸ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς εὑρίσκεται ὁ τόπος θἀγωνιᾷ μόνον καὶ χωρὶς νὰ δυνηθῇ ποτὲ νἀναλάβῃ καὶ νὰ εὐεκτήσῃ.

Ὁ Κύπριος ἐν γένει εἶνε φιλοπονώτατος, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εὐρέων γαιῶν, ἃς εἰς αὐτὸν ἐδωρήσατο ἡ φύσις τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἐρίζεται τῆς ἐργασίας καὶ μοχθεῖ ἀγωνιώδως ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ, ἀλλ' ὀλίγαι αἱ χεῖρες, μικραὶ αἱ δυνάμεις καὶ ῥᾳδίως διὰ τοῦτο ἀναλίσκονται, ἐλάχιστα εἰς αὐτὸν ἀποδιδοῦσαι, ὡς εἴπερ ποτὲ ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ δυσπραγία, καθ' ἣν ἄλλως με ἀθάρρους ἐπιμονὴ καὶ ἐγκαρτέρησις ἀντεπεξέρχεται ἡ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀκατάπονος φιλοπονία.

Ἐὰν ὑπῆρχον ἐν τῷ τόπῳ χεῖρες πολλαί, θα ἠδυνάμεθα κατὰ πολὺ εὐχερέστερον ἢ σήμερον νὰ καλλιεργῶμεν ποικίλα εἴδη καὶ ἡ ταχυτέρα αὐτῶν ἢ ἡ τῶν νῦν κυπριακῶν προϊόντων κατανάλωσις θἀνεκούριζε τὸν τόπον κατὰ τοὺς σημερινοὺς μάλιστα καιροὺς, καθ' οὓς ἡ δυστυχία ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀφ' ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα ἐκτυλίσσεται φρικαλεωτέρα πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παρατηρητοῦ. Γνωρίζομεν, ὅτι τινὲς τῶν Κυπρίων γεωργῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν ποικίλων εἰδῶν, καὶ ἐρέτος ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἀνήσου καὶ τοῦ σησάμου λόγου χάριν θὰ ὑπερβῇ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προγενεστέρων ἐτῶν, ἀλλὰ εἰς τοῦτο προβάντες οἱ φιλόπονοι γεωργοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐλαττώσωσιν ἐν πολλοῖς ἄλλας αὐτῶν ἐργασίας, αἵτινες ἐὰν θὰ ἦσαν βεβαίως ἐπίσης ὡς αἱ νέαι των προσοδοφόροι, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς θὰ ἦσαν ἀναγκαῖαι καὶ ὠφέλιμοι. Ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ ἐπιχαιρετοῦμεν τὴν ἐργασίαν τῶν ἡμετέρων γεωργῶν προτρέποντες αὐτοὺς νὰ ἐπιδιώκωσι κατὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν καὶ νὰ φροντίζωσι πολὺ συγχρόνως ὑπὲρ τῆς δενδροφυτείας καὶ δενδροκομίας, ἀλλ' ὁποῖα θὰ ἦτον τἀποτελέσματα τῆς προθυμίας καὶ τῆς φιλοπονίας, ἐὰν ἐξυπηρετοῦντο αὗται ὑπὸ χειρῶν διπλασίων ἢ καὶ τριπλασίων τῶν τῆς σήμερον; Ἡρὸς τοῖς ἄλλοις, ἅτινα ἠδύναντο νὰ ὀρθώσωσι τὴν οἰκονομικὴν θέσιν ἡμῶν, ἀναγκαῖον εἶνε νὰ προστεθῇ καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν χειρῶν.

Ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἐγκαταστάσεως ὁμογενοῦς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ στοιχείου, διακρινομένου ἐπὶ ἴσῃ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐργατικότητα, ἃς εἴπωμεν δὲ καὶ φιλονομίαν, ἀφοῦ εἶνε αὕτη γνώρισμα τόσον οὐσιῶδες, ὥστε ἀπωθεῖ ἀπὸ τοῦ τόπου τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις — διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἴσως καὶ τοῦτο τοῦ τόπου — νομίζομεν, ὅτι δύναται τὸ παρ' ἡμῖν Νομοθετικὸν σῶμα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, διὰ νόμου, ἐξισορροπίζοντες τὴν ἐγκατάστασιν μόνον στοιχείου ὁμογενοῦς πρὸς τὴν πλειονότητα τῶν κατοίκων τῆς Νήσου.

Οἱ ἡμέτεροι βουλευταὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι πολὺ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει αὐτῶν καὶ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ τόπου καὶ ὅτι ὑπὲρ αὐτῆς θα πράξωσιν ὅ,τι ἡ φιλοπατρία καὶ τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Κύπρου ἐπιβάλλουσιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσχολεῖται εἰς ἀνασκαφὰς ἐν Κύπρῳ ὁ γερμανὸς Μάξ Ἐραλς Ρίχτερ, ὅστις εἰδικῶς ἐνέκυψεν εἰς τὴ μελέτην τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐσχάτως ἀνέσκαψε τάφους τινὰς περὶ τὸ Ἰδάλιον, τοῦ ὁποίου αἱ νεκροπόλεις ἐγκρύπτουσιν ἔτι, φαίνεται, πολυτίμους θησαυρούς, μὴ ἐξαντληθεῖσαι ἐκ τῶν ἀπὸ τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν περίπου συχνώτατα γινομένων ἀνασκαφῶν ὑπ' ἀρχαιολόγων καὶ ἀρχαιοκαπήλων παντοίας προελεύσεως.

Τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρίας Βίρχωβ, γραφείσης μὲν περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου, περιληφθείσης δ' εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν πρακτικῶν τῆς ἑταιρίας.

Ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τάφων εὑρέθησαν κτερίσματα, πρὸ πάντων πήλινα ἀγγεῖα τῶν παλαιοτάτων κυπριακῶν, ὧν τινα ἐκοσμοῦντο διὰ τοῦ ζητειδοῦς σταυροῦ, συνήθους κοσμήματος ἀγγείων τοῦ δεκάτου αἰῶνος π.Χ. μέχρι τοῦ ἑβδόμου· πλὴν τούτων εὑρέθησαν καὶ τινα ὑάλινα κοσμήματα, πόρπαι κλπ. Μεγίστην ὅμως ποικιλότητα ἐν τοῖς τάφοις ἐκείνοις ἔχουσι καὶ τὰ εὑρεθέντα ὀστᾶ τῶν νεκρῶν, τῶν ὁποίων ἡ μελέτη ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα τοὺς ἀνθρωπολόγους. Τὴν ἐν τοῖς τάφοις θέσιν αὐτῶν ἐσημείωσεν ἀριδῶς ὁ γερμανὸς ἀρχαιολόγος, πολλὰ δὲ κρανία καὶ ἄλλα ὀστᾶ διετήρησε διὰ τῶν καταλλήλων συσκευῶν, ὅπως ἀποστείλῃ πρὸς μελέτην εἰς Βερολῖνον.

Τὸ περιεργότατον εἶνε ὅτι ἐν τοῖς ἀνασκαφείσι τάφοις ὁ τρόπος τῆς ταφῆς εἶνε πολλῷ διάφορος τοῦ συνήθους ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις ἑλλ. χώραις καὶ δὴ παντελῶς βάρβαρος. Οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο, ἀλλ' ἢ κατετίθεντο ἀκέραιοι ὁριζοντίως, μὴ ἐμβαλλόμενοι εἰς ξυλίνην ἢ λιθίνην λάρνακα, ἢ διεμελίζοντο. Τὰ δὲ ὀστᾶ ἀποκαθαιρόμενα τῶν σαρκῶν οὐχὶ ἐντελῶς κατετίθεντο ἐν πηλίναις ἀγγείοις.

«Νεολόγος.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ο ΝΕΟΣ ΤΣΑΡΟΣ.

Δύο ὥρας μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. γράφει ἡ «Ἀμάλθεια,» τὰ στρατεύματα ἐν Πετρουπόλει καὶ πανταχοῦ τοῦ ρωσσικοῦ κράτους ὡς καὶ τὰ πληρώματα τοῦ στόλου ἔδωσαν ὅρκον πιστεως εἰς τὸν νέον αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸν Β', συνῆλθον δὲ ἅπαντες οἱ μεγάλοι δοῦκες ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἀνεγνώρισαν τὸν Νικόλαον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου Ρωμανώφ.

Ὁ νέος Τσάρος ἄγει νῦν τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

—§—

Ἀφ' ἧς ἐγνώσθη ἐνταῦθα ὁ θάνατος τῆς Α. Μ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον ἔχει μεσίστιον τὴν σημαίαν του, ἀπὸ τῆς τετάρτης δὲ καὶ τὸ Ἑλληνικόν.

—§—

Ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Νέος Τσάρος ἐτέλεσε τοὺς γάμους του πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρός του δὲν ἔχεται ὑποστάσεως.

—§—

Κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Νομ. Συμβουλίου θέλει συζητηθῇ νομοσχέδιον «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως διὰ τῆς μαστιγώσεως εἰς πταίστας μείρακας», ἔχοντας ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 15 ἐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε βαρβαρότατον καὶ τυραννικώτατον. ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θ' ἀπορριφθῇ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας.

—§—

Τὴν παρουσαν ἑβδομάδα ἔπεσαν ἄφθονοι καὶ ραγδαῖαι βροχαί, ποτίσασαι δαψιλῶς τοὺς ἀγροὺς.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ ἐκ Συρίας αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον, τὴν δ' ἑπομένην τὸ ἐκ Σμύρνης καὶ τὸ γαλλικὸν «Girond».

—§—

Διὰ τοῦ ἐκ Συρίας ἀποπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Πανοσιώτατος χιμανδρίτης Κος Κύριλλος, τέως ἀχειριστὴς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἁγιοταφητικοῦ Μετοχίου Ἁγ. Χρυσοστόμου. Ὁ Κύριος Κύριλλος κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἐνΚύπρῳ διαμονῆς του διεκρίθη ἐπὶ δεξιᾷ ἐκπλήρώσει τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ ὑψηλοῦ καθήκοντος, ἐφ' ᾧ καὶ προσεκτήσατο τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Κυπρίων.

—§—

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν εἰς Ἰόππην ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Ἰάκωβος Πετρίδης, ἰατρός.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Παντελῆ Γεωργίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ἰωαννίδου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὸν συζυγικὸν βίον εὐδαίμονα.

Ἡρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Τσάρου ἐδεδόθη μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη ὅτι ἡ ἀσθένειά του ὠφείλετο εἰς τὴν πρὸ ἐτῶν γενομένην κατατριβὴν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τραίνου τοῦ Βόρκι, ὅπερ ἐκρατησε τὸ εἶναι σῶστη τὴν αὐτοκράτειραν. Ἐλέχθη δ' ὅτι ἔκτοτε οὐδέποτε ἠσθάθη ἑαυτὸν ἐντελῶς καλά, καθ' ὅτι ἡ πέστη ἐσωτερικὴν βλάβην.

Ὑπὸ ὁριμείας προσβληθεῖσα νόσου παρέδωκε τὸ πνεῦμα τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἐν ἡλικίᾳ 4 ἐτῶν ἡ ἡμετέρα συμπολῖτις

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ Π. ΦΑΤΤΑΛΑΑ,

καταλιποῦσα εἰς βαθύτατον πένθος σύζυγον, τέκνα καὶ πολυαρίθμους συγγενεῖς. Ὁ πρόωρος καὶ σκληρὸς οὗτος θάνατος τῆς ἀτυχοῦς Βαλεντίνης συνεκίνησε σφόδρα τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, καθότι ἡ μακαρῖτις περιεκοσμεῖτο ὑπὸ ἀρετῶν, αἵτινες καθίστων αὐτὴν ἀξίαν πάσης ὑπολήψεως, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Ἡ κηδεία αὐτῆ ἐγένετο τὴν ἐπιοῦσαν περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῷ τῶν Καθολικῶν, κατ' αὐτὴν δὲ προσῆλθε πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, τιμῶντων τὴν ἀγαθὴν μνήμην τῆς μετασταστάσης.

Ἐκφράζοντες τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια πρὸς τοὺς ἀπαραμυθήτους συγγενεῖς τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς Βαλεντίνης, δεόμεθα ὅπως ὁ Ὕψιστος καταταξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται!

Τῇ προσεχεῖ τετάρτῃ 2)14 Νοεμβρίου τελεῖται μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ Terra Santa περὶ ὥραν 9ην ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυκλαύστου συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς καὶ πενθερᾶς ἡμῶν

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗΣ Η. ΦΑΤΤΑΔΑ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ὡς καὶ πάντες οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῆς μακαρίτιδος, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην τελετήν.

Ἐν Λάρνακι τῇ 2) 8βρίου 1894.

Οἱ βαρυπενθοῦντες συγγενεῖς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ζυμπουλάκης Βασιλειάδης καὶ Σια ἐν Λάρνακι κατάστημα διαλύεται καὶ ὅτι τὰ τῆς διαλύσεως ἐπεφορτίσθη ὁ κ. Λουκᾶς Στίνης.

Λάρνακι τῇ 7 9βρίου 1894.

Ἡ ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Μ. Κωνσταντινίδου καὶ Ι. Ἰωαννίδου ἐκπονηθεῖσα «ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ», πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, εὑρίσκεται πρὸς πώλησιν παρὰ τοῖς ἰδίοις, καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἀληθείας» ἐν Λεμησσῷ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων καὶ πλέον τυπογραφικῶν φύλλων, τιμᾶται δὲ ἀντὶ δ' γροσίων.

Ὁ γνωστὸς χαρακτὴρ τῆς Λάρνακος ἤνοιξε πάλιν τὸ βωμολόχον στόμα του καὶ ἐξήμεσεν ὅσας ὕβρεις ἠδύνατο ν' ἀρυσθῇ ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου του. Ἀγνοεῖ φαίνεται, ὅτι βλὰξ καὶ θεόκοντος εἶνε ὅστις ἐθελοτυφλεῖ ἐπὶ λεπτοτάτων ζητημάτων, γινόμενος οὕτω τὸ ἀντικείμενον τοῦ γενικοῦ εἴτου καὶ γέλωτος καὶ τολμᾷ ὁ γαμένος ν' ἀποκαλῇ τοὺς ἄλλους τοιούτους.

Πληροφορούμεθα ὅτι κύριός τις προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ πολύτομον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «αἱ πράξεις του.» Ἐν αὐτῷ θὰ πραγματεύηται διάφορα ὑψηλὰ θέματα, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ περὶ ἐπιορκίας (εἰς μίαν πρόσφατον δίκην) τὸ περὶ ὑπνοβασίας (ποῦ εἶμαι;! ποῦ εὑρίσκομαι;!) τὸ περὶ πωλήσεως τῆς συνειδήσεως (ἀντὶ 5 ἀργυρίων) καὶ τὸ περὶ βατραχομυομαχίας!!!

Ο ΝΕΟΣ ΤΣΑΡΟΣ

Νικόλαος ὁ Ἀλεξάνδροβιτς ἐγεννήθη τῇ 18 Μαΐου 1863.

Τὸν βλέπω ἔτι ἱππηλατοῦντα, παρὰ τὴν πλευρὰν τοῦ πατρός του, ἐν μεγάλῃ στολῇ, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νέος αὐτοκράτωρ διέβαινε τὴν πύλην τῆς Ἰβέρκης, ὅπως στεφθῇ μετὰ τόσης πομπῆς, περὶ ἧς οὐδεμία Βασιλικὴ Αὐλὴ τῆς Εὐρώπης ἠδύνατο κἂν νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν. Ἔκτοτε παρῆλθον ἕνδεκα καὶ ἥμισυ ἔτη.

Ὁ νέος Τσάρος ἔμεινε μικρός, ὡς ὅλα τὰ τέκνα τοῦ μακαρίτου πατρός του, ἅτινα ὁμοιάζουσιν μᾶλλον πρὸς τὴν μητέρα του, ἰσχνὴν καὶ μελάχρουν, ἀλλ' ἔχουσαν συμπαθητικὴν καὶ εἰς ἔπαχρον γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν. Ὁ νέος Τσάρος ποσῶς ὁμοιάζει πρὸς τὸν πατέρα του Ἀλέξανδρον τὸν Γ', οὔτε πρὸς τὸν πάππον του Ἀλέξανδρον τὸν Β', οὔτε πρὸς τὸν πρόπαππόν του Νικόλαον τὸν Α'. Ὁμοιάζει τῇ μητρί του ἢ μᾶλλον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ τῆς ἐκ μητρὸς θείας του, δηλ. τῷ Γερμανῷ ἐξαδέλφῳ του, δουκὶ τῆς Ὑόρκης, ὅστις εἶνε ὀλίγον τι μεγαλήτερος αὐτοῦ.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν στέψιν τοῦ πατρός του τὸν βλέπω πάντοτε ἔρριπτον ἐπισταμένως τὰ τῆς μεγάλης ἐπιθεωρήσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Νομίζω ὅτι ὁ ἵππευς καὶ ὁ ἵππος ἦσαν ἐξ ἴσου εὐχαριστημένοι διότι ἐτελείωσαν τὴν καταναγκαστικὴν ἐργασίαν των.

* * *

Τὸ μικρὸν τοῦτο ἄνθος τοῦ βορρᾶ, τὸ ὁποῖον ἤρχισε κατά τι νὰ σχηματισθῇ, ἐξέλαμψε δισημάδι μετὰ τῆς ἑτοιμότητος τῆς ρωσσικῆς βλαστήσεως. Ἡ ἔκφρασις «βλέπειν τὴν βοτάνην βλαστάνουσαν» δὲν εἶνε φαντασία ἀλλὰ πραγματικότης. Ὅτε ἡ ἄνοιξις διαδέχεται, ἐκεῖ κατω, τὸν χειμῶνα, παράγεται τρόπον τινὰ εἷς χρότος εἰς ὅλην τὴν γῆν καὶ ὁ χυλὸς ἀναβλύζει τόσον πλουσίως καὶ τόσον ταχέως, ὥστε ἀπὸ τῆς ἑσπέρας μέχρι τῆς πρωΐας ἡ βοτάνη διπλασιάζεται καὶ κλάδοι τῶν δένδρων ἐπιμηκύνονται κατὰ τρόπον αἰσθητοῦ εἰς τὴν ὅρασιν. Οὕτω καὶ ὁ Νέος Τσάρος διὰ μιᾶς ηὐξήθη.

Ὁ Τσάρεβιτς ὑπὸ τοῦ πατρός του παρακινούμενος ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.

Ὅθεν ἀνεχώρησεν ἐκ Πετρουπόλεως τὴν ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ Νοεμβρίου 1890 καὶ ἐσταμάτησεν ἐν Βιέννῃ, ἔνθα ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ πομπωδῶς ὑπεδέχθη αὐτόν. Ἐκ Βιέννης κατέβη εἰς Τεργέστην, ὅπου ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ Pamiat-Azova μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ἀδρὸς ἰσχυροῦ καὶ ὡραίου ὡς Ἕλληνος κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους.

Μετὰ τὴν Τεργέστην προσήγγισεν εἰς Πειραιᾶ καὶ διαφόρους ἄλλους λιμένας. Τελευταῖος λιμήν, εἰς ὃν προσήγγισε, ἦτο εἷς ἐκ τῶν τῆς Ἰαπωνίας. Ἀφικνεῖται εἰς Ἰαπωνίαν ἀπεβιβάσθησαν ὅπως ἐπισκεφθῶσιν τὴν πόλιν Κιότο ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῆς Ἰαπωνίας.

* * *

Κατὰ τὴν ἐκ Κίοτο εἰς Ὄτσον πορείαν του μικροῦ δεῖν ἀπέθνησκεν. Εὑρίσκετο ἐπὶ μιᾶς τῶν Ἰαπωνικῶν ἁμαξῶν, ἅτινας εἴδομεν ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1889, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων πᾶσαι οἱ Παρισιναὶ ἠθέλησαν νὰ ἀναβῶσιν. Εἷς τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἰαπωνικῆς ἀστυνομίας, ἐπιφορτισμένος νὰ συνοδεύῃ τὸν Νέον Τσάρον, ἐκτύπησεν αἴφνης διὰ τῆς σπάθης τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς του. Χάρις τῇ ἑτοιμότητι τοῦ πνεύματος καὶ τῇ εὐστοχίᾳ καὶ δεξιότητι τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ὁ Νέος Τσάρος ἐσώθη.

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὅπερ παρήγαγε τόσην ἐντύπωσιν ἐν Εὐρώπῃ, οἱ περιηγηταὶ ἀφίκοντο εἰς Πετρούπολιν. Νικόλαος ὁ Β' εἶνε ὀξύνους καὶ ἄξιος νὰ κυβερνήσῃ σήμερον τὸ ἀπέραντου κράτος τῆ Ρωσσίας ἔχων ὡς παράδειγμα τὸν μακαρίτην πατέρα του Ἀλεξανδρον Γ'.

* * *

Ὁ Τσάρεβιτς οὐ μόνον ἐπεσκέφθη τὴν Ἀσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν Γερμανίαν, Αὐστρο-ουγγαρίαν, Ἑλλάδα, Δανιμαρκίαν, Ἀγγλίαν. Ὁμιλεῖ τὴν Δανικὴν γλῶσσαν, τὴν Γερμανικήν, τὴν Ἀγγλικήν, Ἑλληνικὴν, καὶ Γαλλικήν. Αἱ περιστάσεις δὲν τῷ ἐπέτρεψαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Γαλλίαν, ἣν ὁ πατὴρ τὸν Ἀλεξανδρος Γ' ἐδιόρθωσεν αὐτῷ νὰ ὑπεραγαπᾷ.

Ἀλλ' ὅτι ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ ἰδέαι τοῦ ἔχουσιν εἰσήγησιν τῶν νεωτέρων χρόνων, εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν, ἔνθα ἐφιλοξενήθη, ἡ Ἀγγλία μᾶλλον κατεγοήτευσεν αὐτόν. Τὰ ἤθη της, τὰ ἐκπαιδευτήριά της, τὰ ἔργα της, γίνονται αἴτια τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ Νέου Τσάρου. Ἡ Ἀγγλία θέλει πραγματοποιήσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο, ὅπερ φαίνεται ἀπραγματοποίητον, νὰ εἶνε ἡ καλητέρα τῶν μοναρχιῶν καὶ ἡ καλητέρα τῶν δημοκρατιῶν.

Ὁ Νέος Τσάρος ἐξεπλήρωσε μόνον μίαν στρατιωτικὴν ἀποστολήν. Ἀνεπλήρωσε τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἐπικηδείον πομπὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Α'. Ἤκουσα νὰ διηγῶνται ἐν Μόσχᾳ, ὅτι οἱ δήμαρχοι τῆς Αὐτοκρατορίας ἐλθόντες νὰ τῷ ζητήσωσι μεθ' ὅλων τῶν περιττάσεων τοῦ πρωτοκόλλου, κάτι τι ὡς θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους, ἔλαβον παρ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν: «Μὴ μοὶ ὁμιλῆτε πλέον περὶ τούτου. Πρέπει νὰ ὑποδειξωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὰς μεγάλας μεταρρυθμίσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ πατρός μου. Μετ' ἐμέ, ὁ υἱός μου θὰ πράξῃ ὅ,τι νομίζῃ ὠφέλιμον εἰς τοὺς ὑπηκόους του.»

Ἤδη Νικόλαος ὁ Β' ἀνέβη τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον. Ὁ Νέος Τσάρος διεδέχθη τὸν φιλειρηνικὸν Τσάρον, τὸν ἐπὶ τόσα ἔτη διατηρήσαντα τὴν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κόσμου ὅλου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Δ.

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῆς διεθνοῦς ἐν Παρισίοις ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων κατὰ τὸ ἔτος 1896 θὰ τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ πρότίμησιν οἱ πρῶτοι διεθνεῖς τοιοῦτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ λογίου Ἕλληνος κ. Δ. Βικέλα, εἰς ὃν ὁ διεθνὴς σύνδεσμος τῶν γυμναστικῶν συλλόγων ἀνέθηκεν αὐτὴν τιμητικῶς. Ὁ κ. Βικέλας κατῆλθεν ἀπό τινων ἡμερῶν ἐκ Παρισίων εἰς Ἀθήνας ὅπως φροντίσῃ περὶ τῶν προετοιμασιῶν, αἵτινες δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐπασχολήσωσι τοὺς ἁρμοδίους. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐποχὴν θὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας μέλη τῶν γυμναστικῶν συλλόγων ὅλων τῶν ἐθνῶν, συρροὴ δὲ πλήθους πρωτοφανοῦς θὰ κατακλύσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν. Λόγιοι, καθηγηταί, ἐπιστήμονες, περιηγηταὶ καὶ ἐπισημότητες τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης θ' ἀριθμῶνται μεταξὺ αὐτῶν, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ τῶν ξένων τούτων, οἱ ὁποῖοι θὰ κατέλθωσιν, ὅπως ἀποδώσωσι φόρον λατρείας εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῆς ἀρχαιότητος, πρτείνεται ἀπὸ τοῦδε νὰ λήρθῃ πᾶσα φροντίς, νὰ ἐκτελεσθῶσι ἐξωραϊστικά τινα ἔργα εἰς ὡρισμένα μέρη τῆς πόλεως, νὰ διαρρυθμισθῇ ἡ κοίτη τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ νὰ καλλωπισθῇ δι' ὡρισμένων ἔργων τὸ ἀρχαῖον στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον τότε θὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁ ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. Κων. Ξένος εἰσήγαγε πρότασιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ κατέθηκε ψήφισμα περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων πρὸς λῆψιν μέτρων.

Μεταξὺ ἄλλων τὰ ὁποῖα κρίνονται ὡς λυσιτελῆ διὰ τὴν ἀξιοπρεπεστέραν δεξίωσιν τῶν ξένων καὶ τὴν καλλιτέραν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγώνων, πρὸς δὲ διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑορτῶν καὶ ἄλλων θεαμάτων δυναμένων νὰ τέρψωσι τοὺς μέλλοντας νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας, προτείνεται καὶ ἡ ὀργάνωσις ἀδείᾳ νομοθετικῇ λαχείου, αἱ ἐκ τοῦ ὁποίου εἰσπραξεις νὰ ἀφιερωθῶσιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς. Μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν ἀγώνων θὰ εἰσπραχθῇ τοιουτοτρόπως ἱκανὸν ποσόν, ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς μελλούσης νὰ συσταθῇ ἐπιτροπῆς. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι πλὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἡ κυβέρνησις θὰ φροντίσῃ ἀπὸ τοῦδε νὰ συνεννοηθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τοῦ πρόεδρου τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς, τοῦ δημάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένης ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν ἐπιτροπῆς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, ὁ κόμης Καπρίβης ἀρχικαγκελλάριος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ κόμης τοῦ Υ̓λεμβούργου, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Πρωσσίας, ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις αὐτῶν συνεπείᾳ διαφωνίας περὶ τῶν κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν λημτέων μέτρων, αἵτινες ἐγένοντο δεκταί. Διάδοχος τοῦ Καπρίβη καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Πρωσσίας διωρίσθη ὁ πρίγκηψ Χοχενλόε-Σχίλινγκς Φούρστ, τέως τοποτηρητὴς τοῦ αὐτοκράτορος ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λωραίνῃ.

Ἡ παραίτησις τοῦ Καπρίβη, οὗτινος τὸ κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν σχέδιον ἐτύγχανε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, προξενεῖ ἀληθῆ κατάπληξιν παρὰ τῷ πολιτικῷ καὶ χρηματιστικῷ κόσμῳ.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπένειμε παράσημον εἰς τὸν κόμητα Καπρίβην καὶ εἰς τὸν κόμητα τοῦ Ἐυλεμβούργου.

Η ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΠΕΝ.

Ἡ παρισινὴ «Ἐσπέρα» ἐδημοσίευσε μακρὰν μελέτην τοῦ Τουρπὲν περὶ τῶν δύο τελευταίων ἐφευρέσεών αὐτοῦ. Ἡ πρώτη συνίσταται ἐν τῷ ἑξῆς, ὅτι ἐν σωλῆνι τηλεβόλου εἰσάγεται γόμωσις, περιλαμβάνουσα 27 βλήματα ἐκ 5 χιλιογρ. ἕκαστον ριπτόμενα εἰς ἀπόστασιν 3.000 μ. Τὰ βλήματα εἶνε ἱκανὰ νὰ καταστήσωσιν ἐπικίνδυνον ἐπιφάνειαν 20.000 τετραγωνικῶν μέτρων, διότι συντρίβονται εἰς 33.400 ἀποτελεσματικὰ συντρίμματα. Ἡ δευτέρα τῶν ἐφευρέσεων ἀφορᾷ εἰς βλῆμα ἐκρηγνύμενον ἐν τῷ ἀέρι, καὶ προοριζόμενον πρὸς κατακάλυψιν τοῦ καταστρώματος πλοίων, φρουρίων ἢ καὶ στρατευμάτων.

ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐκ Βουένος Ἄϋρες τρομερὸς σεισμὸς ἐγένετο ἐν Λα Ριόγια τῆς Ἀργεντινῆς, καθ' ὃν ἐφονεύθησαν μὲν 2 000 ἄνθρωποι, ἕτεροι δὲ 20,000 ἔμειναν ἄστεγοι.

Η ΚΟΙΛΑΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΛΟΦΩΝ

Ἐκ τῶν παραδόξων διηγημάτων Τοῦ Nathaniel Hawthorne

Κατὰ τὴν παράδοξον ἐκείνην ἐποχήν, καθ' ἣν ἐν μέσῳ τῶν πλέον περιεμένων περιστατικῶν τοῦ βίου, τὸ φανταστικὸν μυστηριωδῶς ἐμιγνύετο πρὸς τὴν πραγματικότητα, δύο πρόσωπα συνηντήθησαν ἡμέραν τινά, εἰς ὥραν καὶ εἰς μέρος ὡρισμένα. Τὸ ἓν τούτων, ἦτο νεαρὰ καὶ ὡραία γυνή, ἡς τὸ πλῆρες χάριτος βάδισμα προέδιδεν ἐν τούτοις ἐνδόμυχόν τινα ταραχήν, καὶ ἥτις ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας της, ἐφαίνετο φέρουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ σπέρματα προσεχοῦς μαρασμοῦ. Ἡ ἑτέρα ἦτο γυνὴ πενιχρῶς ἐνδεδυμένη καὶ τόσον ἀπεζημιωμένη, ρικνὴ καὶ γηραλέα, ὥστε ἐφαίνετο ὑπερβᾶσα ἤδη πᾶν ὅριον ἡλικίας.

Οὐδὲν ἀνθρώπινον βλέμμα ἠδύνατο νὰ τὰς ἴδῃ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὅπου συνηντήθησαν. Τρεῖς μικροὶ λόφοι κατέχοντες τὰς κορυφὰς τριγώνου διέγραφον σχεδὸν γεωμετρικῶς διάστημα κυκλοτερὲς ἔχον διακοσίων ποδῶν διάμετρον, ὁπόθεν μόλις ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ τὴν κορυφὴν τοῦ φυλλώματος ὑψηλῆς κέδρου ἐγκεκριμένης ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἑνὸς τούτων. Οἱ λοφίσκοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ καχεκτικῶν πευκῶν, αἵτινες ἐξετείνοντο πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κλιτύν, καὶ τὸ βάθος τῆς κοιλάδος ἦτο ἐπεστρωμένον ὑπὸ χλόης, ἣν ὁ ἥλιος τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχε μαράνει. Κορμοί τινες δένδρων ἡμικεκαλυμμένοι ὑπὸ βρύων ἔκειντο ἐδῶ κἀκεῖ. Εἷς τῶν κορμῶν τούτων λείψανον μεγάλης δρυὸς, ἐξετείνετο πλησίον ἕλους μὲ λιμνάζον ὕδωρ κατέχοντος τὸ βάθος τοῦ χωνοειδοῦς αὐτοῦ τοπείου.

Ἡ πένθιμος τὴν θέαν ὁπὴ αὐτὴ κατῳκεῖτο τὸ πάλαι, καθὼς τοὐλάχιστον ἡ παράδοσις ἀναφέρει, ὑπὸ κακοποιῶν πνευμάτων, ἅτινα ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου, ἢ καὶ περὶ τὸν ὄρθρον, ἐτέλουν τὰς ζοφερὰς των συνελεύσεις περιχόρου τοῦ ἕλους, συνταράττοντα τὰ ὕδατά του μὲ τὰς ἀκοσμους πράξεις των.

Αἱ ὠχραὶ ἀκτῖνες σθεσπωρινοῦ ἡλίου ἐφώτιζον ἔτι τὴν κορυφὴν τῶν λόφων, ὧν τὰ πλάγια ἐκάλυπτεν ἡ ὁλονέν ἐπιτεινομένη σκιὰ μέχρι τοῦ βάθους τῆς κοιλάδος.

—Ἰδού με, ἀπάνω στὴν ὥρα ποῦ μοῦ ἔταξες γιὰ νὰ συναντηθοῦμε, εἶπεν ἡ μάγισσα· πές μου λοιπὸν γρήγορα τί ζητεῖς ἀπ' ἐμέ, γιατὶ μιὰ ὥρα τὸ πολὺ ἔχομε νὰ μείνωμε σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος.

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς γραίας, ἀόριστον μειδίαμα διεγράφη ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς νεαρᾶς γυναικὸς, παρόμοιον πρὸς τὴν ἀσταθῆ λάμψιν νεκρικῆς λυχνίας. Ἔτρεμε σύσσωμος, καὶ, τὸ βλέμμα ἔχουσα ἐστραμμένον πρὸς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ἐδείκνυε νὰ φανερώσῃ τὸν σκοπὸν της· ἄλλως ὅμως ὥριζεν ἡ μοῖρα.

—Εἶμαι ξένη, καθὼς γνωρίζεις, εἶπε, καταβάλλουσα προσπάθειαν ὅπως ὁμιλήσῃ. Ἀδιάφορον, τὸ πόθεν ἔρχομαι, ἀλλ' ἀρκεῖ μακρὰν μου ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ εἰμαρμένη μου εἶνε συνδεδεμένη, καὶ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις ἔχω διὰ παντὸς ἀποχωρισθῆ. Ἡ καρδία μου πιέζεται ὑπὸ φρικώδους βάρους, καὶ ἦλθον νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς τύχης των.

—Ποιοὶ θὰ μποροῦσε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐρημιὰ νὰ σοῦ φέρῃ νέα ἀπ' τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς οἰκουμένης; ἀνέκραξεν ἡ γραῖα προσβλέπουσα ἀτενῶς αὐτὴν· δὲν μπορῶ ἀνθρώπου χείλη ν' ἀνταποκριθοῦν στὸν πόθο σου· μόλα ταῦτα, ἂν εἶσαι θαρρετή, πρὶν ὁ ἥλιος βασιλεύσῃ πίσω ἀπ' ἐκεῖνες τὶς κορυφὲς, θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμία σου.

—Καὶ τὴν ζωήν μου ἂν ἐπρόκειτο νὰ χάσω, θὰ ὑπακούσω, εἶπεν ἡ νεαρὰ ξένη μὲ τόνον ἀπελπισίας.

Ἡ γραῖα ἐκάθητο τότε ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῆς γραικιᾶς δρυὸς καὶ, ῥίψασα πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν καλύπτραν της, ἄρχισε νὰ κυματίσωσιν εἰς τὸν ἄνεμον οἱ φαιοὶ καὶ ἀραιοὶ πλόκαμοι τῆς κόμης της. Εἶτα ἐκάλεσε τὴν σύντροφόν της νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτήν.

—Γονάτισε, τῇ εἶπε, καὶ βάλε τὸ μέτωπο στὰ γόνατά μου.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐδίστασεν, ἀλλ' ὑπὸ ἀκαταμαχήτου περιεργείας, φερομένη, ὑπήκουσε, καὶ γονυπετήσασα ἄρχισε τὸ ἄκρον τοῦ φορέματός της νὰ ἕλθῃ εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ λιμνάζον ὕδωρ τοῦ ἕλους. Ἐστήριξε τὸ φλέγον μέτωπόν της ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς γραίας, ἐκείνη δὲ καλύψασα αὐτὴν διὰ πτυχῆς τοῦ ἐπανωφορίου της, τῇ ἀπέκρυψε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἤκουσε τότε τὸν ψίθυρον ἀλλοκότου ἐπικλήσεως καὶ, συσχεθεῖσα ὑπὸ τρόμου, ἠθέλησε νὰ ἐγερθῇ.

—Ἄρες με νὰ φύγω, εἶπε, νὰ φύγω καὶ νὰ κρυφῶ ἀπὸ τὰ μάτια τους.

Ἀλλὰ τρομερά τις σκέψις τῇ ἔκαμψε καὶ πάλιν τὰ γόνατα καὶ, θανασίμως ὠχρά, ἐσίγησεν.

Τῇ ἐφαίνετο, τῷ ὄντι, ὅτι φωναί, ἃς ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐγνώριζε, φωναὶ πάντοτε παροῦσαι εἰς τὴν σκέψιν της, ἐν μέσῳ τῶν περιπλανήσεών της καὶ καθ' ὅλας τὰς μεταστροπὰς τῆς καρδίας καὶ τῆς τύχης της, ἐμιγνύοντο πρὸς τὴν φωνὴν τῆς μαγίσσης. Μετ' οὐ πολὺ εἰ λόγοι κατέστησαν εὐκρινέστεροι, ἀλλ' αἱ φωναὶ ἦσαν πάντοτε μεμαχρυσμέναι, ὅμοιαι τρόπον τινὰ πρὸς τὰς δυσδιακρίτους γραμμὰς βιβλίου, ῥωτιζομένου ὑπὸ λάμψεως ἀσθενοῦς καὶ τηλαυγεστερουμένης.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπίκλησις ἐπερατώθη, καὶ ἡ ἄγνωστος, γονυπετὴς ἤκουσε τὰς φωνὰς δύο προσώπων ἡλικιωμένων, ἑνὸς γέροντος καὶ μιᾶς γραίας· αἱ φωναὶ αὐταὶ ἐφαίνοντο ἤχουσαι ὄχι ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλ' ἐντὸς θαλάμου, καὶ τὰ τείχη ἀνέδιδον τὴν ἀπήχησιν των· ἠκούοντο σειόμεναι αἱ ὕλαι τῶν παραθύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου· ὁ καπνικὸς κύπος ἐκφεγγοῦς καὶ ὁ κρότος ὃν παράγουσι τὰ τεμάχια τοῦ καιομένου γιαννρακος, προσέδιδόν τι τὸ πραγματικὸν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτήν, ἧς ἡ εἰκὼν ἐξετυλίσσετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Οἱ δύο γέροντες ἐκάθηντο πρὸ τῆς ἑστίας· ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τὸ κράτος ἀφώνου ἀπελπισίας, ἡ γυνὴ τοῦ στενάζουσα καὶ περίδακρυς. Θλιβερώτατοι ἦσαν οἱ ὀλίγοι ὑπ' αὐτῶν κατὰ καιροὺς ἀνταλλασσόμενοι λόγοι. Θέμα τῆς ὁμιλίας των ἦτο μία κόρη, ἥτις ἠγάπουν καὶ αὐτοὶ ποῦ ἐπλανᾶτο, ἀποκομίζουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ βάρος τῆς ἀτιμώσεώς της καὶ ἀφήσασα τοὺς γονεῖς της εἰς τὸ αἶσχος καὶ τὴν λύπην. Ὡμίλουν ἔτι καὶ περὶ ἄλλης τινὸς συμφορᾶς πλέον προσφάτου· ἀλλ' ἡ φωνὴ των εἶχεν ἀναμιχθῇ πρὸς τὸν ψόφον τοῦ ἀνέμου, σαρώνοντος θλιβερῶς τὰ μαραμμένα φύλλα, καὶ ὅτε ἡ ξένη ἀνύψωσε τὴν κεφαλήν, εἶδεν ὅτι εὑρίσκετο πάντοτε γονυπετὴς εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τριῶν λόφων.

—Τὸ ἀντρόγυνο περνᾷ μὲ λύπες τὰ γηρατειά του, παρετήρησεν ἡ γραῖα.

—Τοὺς ἤκουσες; ἀνέκραξεν ἡ γυνὴ μετὰ τρόμου.

—Ναί, μὰ ἔχομε καὶ ἄλλα ἀκόμη ν' ἀκούσωμεν, ἀντέπεν ἡ γραῖα, σκέπασε πάλι τὸ πρόσωπό σου.

Καὶ ἐκ νέου ἀνετρίχτην ὁ μονότονος ψίθυρος ἐπικλήσεως, ἧτις δὲν ἀπηρύθμιζε ἀναμφιβόλως πρὸς τῶν οὐρανῶν. Πάραυτα, ἐν μέσῳ διακοπῆς τινος τῆς μαγίσσης, ἀλλόκοτός τις θόρυβος προέκυψεν ἀσθενῶς καὶ ἐπετάθη μέχρι σημείου τοιούτου, ὥστε ἐκάλυψε τὴν ὑποτρέμουσαν φωνήν. Ἠκούσθησαν κραυγαί, εἶτα βραχὺ κτύπημα ἀγνώστου ἅρματος ψαλλόμενον ὑπὸ γυναικείων φωνῶν καὶ τὸ ὁποῖον αἴφνης διεσχίσθησαν ἄγριαι ἐκρήξεις γέλωτος, διακοπεῖσαι διὰ μιᾶς ὑπὸ στοναχῶν καὶ λυγμῶν, φρικώδους μίγματος φρίκης, ἄλγους καὶ χαρᾶς παραφόρου. Κρότος τις ἀλύτεων, ἐπιτακτικῶν καὶ ἀπειλητικῶν φωνῶν καὶ μαστιγώσεων ἠκούσθη κατόπιν, εἶτα ἑωτικόν τι ἅρμα, τὸ ὁποῖον ἀπέληξεν εἰς πένθιμον ρυθμόν.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔρριψεν ἐπὶ τῇ ἐκρήξει τῶν κρότων ἐκείνων, καὶ ἠσθάνετο ἑαυτὴν λιποψυχοῦσαν ἐπὶ τοῖς ἤχοις τῆς φρικώδους ἐκείνης χαρᾶς, ἐπὶ τῇ βοῇ καθ' ἣν τὰ πλέον φρενήρη πάθη ἐφαίνοντο συμπαλαίοντα, ὁπότε θανάσιμος σιγὴ ἐβασίλευσεν αἴφνης. Φωνὴ ἀνδρὸς σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα, τὸ πάλαι ἴσως σθένερὰ καὶ μελῳδική, ἀπήγγειλε λέξεις τινὰς διὰ βραδείας τόνου, εἶτα ἠκούσθη ὁ κρότος βηματισμοῦ πυρετώδους καὶ διακεκομμένου. Ἐν μέσῳ ὀργίων, ὁ ἀνὴρ αὐτὸς ἐφαίνετο ἀναζητῶν εὐμενῆ ἀκροατὴν ὅπως τῷ ἐμπιστευθῇ τὰς θλίψεις του· ἀφηγεῖτο περὶ τῆς ἀπιστίας μιᾶς γυναικὸς, μιᾶς συζύγου, ἥτις παρέβη τοὺς ὅρκους τοὺς πλέον ἱεροὺς· ὡμίλει περί τινος συντετριμμένης καρδίας περὶ οἰκίας βυθισθείσης εἰς τὴν ἀπελπισίαν· ἀλλὰ τὰ παράπονά του συνεκάλυψαν αἱ κραυγαί, οἱ γέλωτες καὶ οἱ λυγμοί, εἵτινες ἐξερράγησαν ταυτοχρόνως ἐν καταχθονίῳ συμφωνίᾳ, ὅπως βαθμηδὸν καταπαύσωσι μέχρι σημείου τοιούτου, ὥστε νὰ συγχέωνται πρὸς τὸν ἄνεμον τὸν μυκώμενον ἀνὰ τὰς πεύκας τῶν τειῶν λόφων.

Καὶ ὑψώσασα τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ ξένη συνήντησε τὸ βλέμμα τῆς γραίας.

—Τῷ ὄντι, ἐσκέφθη ἡ γυνή, ἡ χαρὰ ἐγκύπτει τὴν λύπην.

—Θέλεις νὰ μάθῃς καὶ ἄλλα ἀκόμη; τὴν ἠρώτησεν ἡ γραῖα.

—Μίαν φωνὴν πρὸ πάντων, ἐπεθύμουν ἀκόμη ν' ἀκούσω, ἀπήντησεν ἐκείνη.

Ἡ ἡμέρα ἐφώτιζεν ἔτι τὴν κορυφὴν τῶν λόφων, ἀλλὰ πυκνὴ σκιὰ ἐκάλυπτε τὴν πεδιάδα, βραδέως ἀνερχομένη, ὅτε ἡ κοιλὰς αὐτὴ ἦτο τὸ μέρος, ἐξ οὗ τὰ σκότη διενέμοντο ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἡ εἰδεχθὴς γραῖα ἐπανήρχισεν ἐκ τρίτου τὴν ἐπῳδόν της. Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίσημον σιγὴν, ὁ ἦχος κώδωνος μεμαχρυσμένου ἀντήχησεν εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ ἦχος μετ' οὐ πολὺ κατέστη ἐναργέστερος καὶ ὀλιβερώτερος, ἦτο πένθιμος κωδωνοκτυπία, ἥτις προήρχετο κατὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τινος ἀγραίου πύργου, ἀγγέλλουσα τὸν θάνατον. Εἶτα ἠκούσθη βῆμα βαρὺ καὶ ἔρρυθμον, προχωροῦν μὲ τὴν βραδύτητα τῶν κομιζόντων φέρετρα παιδίων. Προεπορεύετο ὁ ἱερεύς, ψάλλων μονοτόνως τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἐνῷ ὁ ἄνεμος ἀνεκίνει τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου του, καὶ τοι δὲ μόνος ὤν, ὡμίλει ὑψηλοφώνως· ἠκούοντο ἀραὶ καὶ ἀναθέματα προερχόμενα ἀπὸ φωνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ τὰ τῆς κόρης ἥτις συνέτριψε τὴν καρδίαν τῶν γηραιῶν της γονέων, κατὰ τῆς γυναικὸς, ἥτις προσέβαλε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ συζύγου της, καὶ κατὰ τῆς ἀστόργου μητρὸς, ἥτις ἀφῆκε τὸ τέκνον της ν' ἀποθάνῃ!

Τὸ πένθιμον ἐπιτελεῖον ἐξηφανίσθη δίκην ἀτμοῦ, καὶ ὁ ἄνεμος ὅστις ἀνεκίνει τὰς λευκὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐξέπνευσεν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν δένδρων. Ἡ γραῖα ὤθησεν ἐλαφρῶς τὴν γονυπετῆ γυναῖκα, ἀλλ' ἡ ξένη δὲν ἀνήγειρε τὴν κεφαλήν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 12—15 τὸ κεῖλον.
Κριθή, πρὸς γρ. 7 1|2
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 16.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1|4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12 -13 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1|2.)
Βρώμη, πρὸς 22—23 παρ. ἡ ὀκᾶ.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 12 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφὲς, πρὸς γρ. 21 1|2 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 22 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 20 παρ. ἡ ὀκά.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ 172—175 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ.5 1|2—6 1|2 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρτόπια 60—62 γρ. τὸ καντάρ 180 ὀκάδων
Μέλισσαν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΥΠΟ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον νέον τοῦτο διδακτικὸν βιβλίον τοῦ παρ' ἡμῖν ἀριστοβαθμίου νεομαθοδιστοῦ κ. Κ. Γ. Λυσιώτη, ἐκ 12 σελίδων ἀποτελούμενον καὶ τιμώμενον ἀντὶ 3 μόνον γροσίων, εὑρίσκεται ἐν Λάρνακι μὲν παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Η. Θ. Νικολαΐδῃ, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Νήσου εἰς τὰ αὐτόθι βιβλιοπωλεῖα.

Ὁ κ. Λεωνίδας Ἀργυράκης κατασκευάζει ὡρολόγια καὶ ἀβλοβίες ἐκ σταφυλῆς κονιακ, τὸ ὁποῖον πωλεῖ εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἂς δοκιμάσωσι καὶ θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΔΗ.